

ת"פ 13/10/67559 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר סבא נגד נרי-ישראל קומיימי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 13-10-67559 מדינת ישראל נ' קומיימי

בפני כב' השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר סבא
ע"י ב"כ עו"ד אריאל אודרברג

נ ג ד

נרי-ישראל קומיימי
ע"י ב"כ עו"ד רונן לוי

גור דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של פציעה, בגיןוד לטעיפים 334+335(א)(1) לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגיןוד לטעיף 380 לחוק; תקיפה סתם, בגיןוד לטעיף 379 לחוק; ואiomים, בגיןוד לטעיף 192 לחוק.

2. על פי הסדר הטיעון, הוסכם כי התביעה תטען לעונש ראיו של 12 חודשים מאסר, מאסר על תנאי ופיקוח למתלוון והגנה תהא חופשית בטיעוניה. כמו כן, הוסכם כי טרם טיעון לעונש, ישלח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير קצין מבחן בעניינו.

3. על פי עובדות כתוב האישום המתוון, ביום 13.10.28 בשעה 18:30, בתחנה המרכזית בכפר-סבא, התגלה ויכוח בין הנאשם שנגה ברכב לבן נהג אוטובוס אגד א' (להלן: "המתלוון"), במהלכו יצאו הנאשם והמתלוון מרכבם והוא ביניהם חילופי דברים וקללות. בתגובה לקללות אמר המתלוון לנאשם "וזז يا נבליה". באותו נסיבות, דברו הנאשם והמתלוון תוך החזת ידיים, וידו של המתלוון נגעה בידו של הנאשם. בהמשך, עלה המתלוון חזרה לאוטובוס. מיד ובஸמוך נטל הנאשם מנעול הגה מרכבו, עלה לאוטובוס והיכה באמצעות המתלוון בשתי ידיו ובגוף תוך שהוא גורם לו לפציעות בדמות חתך

דקירה באורך 1 ס"מ בזרוע ימין חתך באורך כ-3 ס"מ באמה שמאלית, בגין פונה המתלוון לקבלת טיפול רפואי.

במעשה זה, פצע הנאשם את המתלוון כשהוא נושא נשך קר.

מיד ובسمוך, השכיב הנאשם את המתלוון על הספל שמאחורי כסא הנהג, תוך שהוא מכח את המתלוון באמצעות מכות אגרוף. כתוצאה לכך נקרעה חולצתו של המתלוון ונגרמו לו שפשופים בחזה וגב. בהמשך כך, החלה התגוששות בין הצדדים.

במעשה זה, תקף הנאשם את המתלוון וגרם לו חבלה של ממש.

בהמשך, נכנס לאוטובוס נהג אגד אופיר גרמאן (להלן: "אופיר") וניסה להפסיק את תקיפת המתלוון בידי הנאשם על ידי שמשר את הנאשם אל מחוץ לאוטובוס. בתגובה, תפס הנאשם את אופיר בעניבה ובחולצתו ודחף אותו אל עבר גדר סמוכה. עקב הדחיפה נפלו משקפיו של אופיר, בשווי 400 ל"נ, ארצתו ונשברו.

במעשה זה, תקף הנאשם שלא כדין את אופיר.

בהמשך למעשים אלה, אמר הנאשם לאופיר: "גם אם אני אשב 40 שנה אני אמצא אתכם".

במעשה זה, איים הנאשם על אופיר.

במהלך האירוע, נגרם לנאשם פצע בראש, מעל אוזן ימין.

4. מתסקרים שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 21 שנים, נעדר עבר פלילי, השחרר משרות סדייר בצה"ל בספטמבר 2014. הנאשם נוטל אחריות ביחס לעבירות, אף ביטה אמפטיה וצער ביחס למתלוננים. הנאשם נעצר במשך שבועיים בשל ביצוע העבירות. במשך 8 חודשים השתתף הנאשם בקורס טיפולית המיועדת לעצורי בית, במסגרת הנאשם מבין יתר את ההשלכות האפשרות של מעשיו, לoked אחריות ומגלה יכולת התמודדות עם מצבים בהם חש נפגע. השירות התרשם מבוחר צער המתקשה בקבלת סמכות ובמצבים בהם חוות פגעה באגו, מתקשה לשלוט בדחיפיו האימפרטיביים. יחד עם זאת, לאור השתתפותו במפגשים הטיפוליים, ולצד ההליך המשפטי שהוויה, העיריך השירות כי קיימים סיכון נמוך להישנות עבירות מצידו וכן עבירות אלימות בעתיד. על כן, סבור השירות כי קיימת חשיבות להמשך ההליך הטיפולי והשיקומי.

לאור זאת, ממליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל או בעבודות שירות ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן במשך שנה לצד 250 שעות של"צ ופיזיו למתלוננים.

5. התביעה עתירה להשתת על הנאשם 12 חודשים מאסר לצד תנאי ופיקוח, בהדגישה את ארוע האלימות החמור והמתגלגלו בו היה מעורב הנאשם, כלפי שני מתלוננים איתם אין לנאשם היכרות מוקדמת, ותוך שימוש במנעול הגה והתחת איזומים. ב"כ המאשימה הגיש לבית המשפט תצהיר נגע של המתלוון, בו מתאר המתלוון את החבלות שנגרמו לו, את הטיפולים הרפואיים והנפשיים להם נדרש, את

רגע האימה שעברו עליו עת הותקף על ידי הנאשם ואת הפחדים והסיטוטים אולם חווה כתוצאה מן האירוע ובהיותו נהג אגד המשרת את הציבור. ב"כ המאשינה ביקש לדוחות את המלצה שרות המבחן, בהיותה בלתי מأוזנת ומתעלמת מהאינטרס הציבורי והצורך בהרתעת הנאשם והרבים.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצה הتفسיר, בהפנותו לכך שהנאשם כבן 21 שנים, צעיר ללא עבר פלילי, אשר הוודה ונטל אחריות על מעשיו. כמו כן, השתתף הנאשם בקבוצת טיפולית במסגרת שירות המבחן, זמן די ניכר. ב"כ הנאשם הפנה להתנגדותו של המתلون, אשר בחר לפתח את דלת האוטובוס ולפנות בGESOT לנאשם, אף שהוא לא הפריע לו להיכנס למתחם התחנה. חרב התקיק הפלילי שנפתח לו, סיים הנאשם בהצלחה את שירותו הצבאי, לשבעות רצון מפקדיו (ראה מכתב מצין לוגיסטיקה ראשי, נע/1).

לאור זאת, ביקש ב"כ הנאשם לחרוג ממדייניות הענישה הנוגאת, ולאמצ את המלצה שרות המבחן.

7. הנאשם בדבריו האחרון, שב והציג על כך שביצוע את העבירות נשוא כתוב האישום המתוקן.

נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוגאת ומתחם העונש ההולם

8. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא שלמות הגוף והנפש של אזרחיה המדינה, שלונות החיים והבטחון האישי והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה מבליל לחוש מאושימים או חשופים לפריצי אלימות ובריאות ברשות הרבים. כך כאשר מדובר בהגנה על אזרחים בכלל וכן כשמדבר בהגנה על נגנים ציבוריים העיקרי הסעה לציבור הרחב בפרט.

9. בהתנגדותו של הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן חזרו להן מספר נסיבות לחומרא שיש להסביר במוגדרת השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, ואלה הם:

א. הנאשם תקף את המתلون תקיפה ברוטאלית ושלוחת רשן בשל עניין של מה בך - ויכול שהתגלו בין השנים, חילופי דברים וקללות, והעובדה שידו של המתلون "געה" בידו של הנאשם. לעיתים תכופות - תכופות מדי - אנו מודדים על אירועי אלימות המתלקחים נוכחות תגבות אימפולסיביות ובلتוי מידתיות של אזרחים, דוגמת הנאשם, בכבישים, ברחובות ובמקומות בילוי. עובדה זו מביאה את הציבור הנורמטי-השפוי להתנהל בפחד ובחשש פן יהא מעורב בהיתקלות דוגמת זו שבסתופה ימצא חבול ומוכה.

ב. המתلون נסוג, עלה בחזרה לאוטובוס, ו"נתק מגע" עם הנאשם, אולם הנאשם בחר להמשיך באלימות ולהסלים אותו.

ג. עצמת התקיפה והשימוש בנשק קר - הנאשם הוציא מרכבו מנעול הגה והוא במתلون בידיו ובגוףו. הנאשם לא הסתפק בכך, והשכיב את המתلون על ספסל באוטובוס תוך שהוא מכח בו מכות אגרוף וקורע חולצתו.

ד. היותו של הארווע "ארוע מתגלגל" - הנאשם יכול היה לסתת בכל שלב ולהפסיק את מעשי האלימות, אולם הוא בחר להמשיך ולהסלים את הארווע. גם כשהגע הנאג אופיר וניסה למשוך את הנאשם מהמתلون, תקף אותו הנאשם ודחף אותו אל עבר גדר סמוכה.

- ה. תוצאות התקיפה - למתلون נגרמו חתכים בידים וחלות של ממש בחזה ובגב, והוא נדרש לטיפול רפואי, ולאופיר נשברו המשקפיים. גם האיומים שהטיח הנאשם במתلون ובאופיר בסוף האירוע מוסיפים נופך של חרומה.
- ג. מהצורה הנפגע עולה כי מעבר לנזקים הפיזיים, הרי שנגרמו לו גם נזקים נפשיים בדמות פחדים וסיטוטים בשל ארוע התקיפה הבrootאלי אותו חווה.
10. דומה כי ההלכה שסוכמה בע"פ 5641/09, מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי, עודנה נוהגת, ולפיה: "אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגביב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארץינוakash בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לחתם ידם למלחמה חרומה באלים המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בית המשפט להכיב את הענישה על עבריינים אלו. חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלים היא בהחלטה עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' ריכמן (לא פורסם, 7.2.2005), ((שישקפו ערכיהם של תגמול והרtauה, והכל מתוך ידיעה שענישה בלבד, ואפילו ענישה חמורה, תהווה תרומה חיליקת בלבד למאבק בנוגע הסכינאות" (ע"פ 3251/05 מלול נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 11.1.2007) על כן המגמה של בית משפט זה הינה ברורה ועקבית - במקרי אלימות בהם ישנו שימוש בסיכון או בכל נשק קר הדומה לו יש להטיל ענישה ממשמעותית מאחוריו סורג ובריח (ראו ע"פ 6260/05 חדרה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.2.2006); ע"פ 8597/07 צעבי נ' מדינת ישראל(טרם פורסם, 8.1.2008)). יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להטייל לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להלחם באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (טרם פורסם, 10.11.2009)(()).

11. ראה לעין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 16509-11-12, **ישראל בונפיו נ' מדינת ישראל**, שם דובר במרחב נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודהתו בעבירות של פצעה בנسبות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט, בכר שקף על המתلون, כשהוא ذוקר אותו באמצעות אולר בעורפו, תוך שהוא גורם לו פצע של כסנטימטר בעורפו ושריטה היקפית בצוואר. המתلون פנה לבית החולים והפצע נתפר. המרער נמלט מהמקום והשליך את האולר בשדה פתוח כדי להעלימו.

בית משפט קמא גזר על המרער, בין היתר, 10 חודשים מאסר וערעור שהגיע לידי בית המשפט המחוזי נדחה.

עוד ראה עפ"ג (מחוזי מרכז) 12-11173-04-12, **יצחק נביאן נ' מדינת ישראל**, שם דובר במרחב נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודהתו בעבירות של פצעה בנسبות מחמירות והפרת הוראה חוקית, בכר שבמהלך יוכח, היכה את המתلون מספר פעמים בצווארו, מיד ובהמשך לכך, לקח המתلون בקבוק זכוכית ושרב אותו על ראשו של המרער. בהמשך לכך, לקח המרער בקבוק זכוכית והיכה באמצעותו בראשו של המתلون. השניים הובלו לבית החולים לקבלת טיפול רפואי, ולאחריו, בעט המרער במתلون 10 בעיטות ברכב ודקר אותו באמצעות חץ חד בירק שלוש פעמים, דקירות שהצריכו תפירה.

בית משפט קמא גזר על המערער, בין היתר, 12 חודשים מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה.

וכן, רע"פ 14/1601, **נדב פרץ נ' מדינת ישראל**, שם דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודהתו בעבירות של פצעיה בנסיבות חמימות כהעברי מזוין ותקיפה סתם, בכך שעיל רקו ויכוח תקף את המתalon באופן שדחق אותו והשליך אבן לעברו. בהמשך, היכה בפניו של המתalon באמצעות בקבוק זכוכית. כתוצאה לכך, נגרמו למATALON שני פצעים סביב העין, החודרים את העור. כן נגרם למATALON חתך אלכסוני באוזור כף היד, עם חדירה ופגיעה בשירים, שהצריכה טיפולה.

בית משפט קמא הטיל על המבוקש, בין היתר, 10 חודשים מאסר בפועל. ערעור שהגיש המבוקש לבית המשפט המחויז נדחה וכן גם בבקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

12. חרף העובדה כי מדובר ב"ארוע מתגלגל" וכי הנאשם ביצע מספר עבירות, אני רואה באירוע "ארוע אחד", כמשמעותו בסעיף 40(א) לחוק העונשין ואני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא בין 8 חודשים ל-20 חודשים מאסר, לפחות תנאי, קנס כספי ופיזי למATALON**.

קבעת העונש המתאים לנואם - חריגה מטעמי שיקום (סעיף 40ד. לחוק העונשין, תשל"ז-1977)

13. סעיף 40(א) לחוק העונשין קובע: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרונו המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש **שים ששתתקם**, רשאי להרוג מתחם העונש ההולם ולקובע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במח奸...".

סעיף 40(ב) קובע: "היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש **שים ששתתקם**, אלא בנסיבות מיוחדות ווצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוררות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרונו המנחה, ופירט זאת בגזר הדין".

עיננו הרואות, כי בבאו לשקל חריגה ל科尔א מתחם העונש ההולם על בית המשפט לחתת דעתו, אם מעשה העבירה שביצע הנאשם ומידת אשמו "הינם בעלי חומרה יתרה", שacz על מנת להרוג מתחם העונש ההולם דרישות "נסיבות מיוחדות ווצאות דופן" שיפורטו בגזר הדין. אם מדובר במעשה עבירה שאינם בעלי חומרה יתרה, לא ידרשו נסיבות מיוחדות ווצאות דופן על מנת להרוג מתחם העונש מטעמי שיקום.

14. מבלי להקל ראש בעבירות שביצع הנאשם ובמידת אשמו, לא נראה לי שהמעשים "הינם בעלי חומרה יתרה", כמשמעותו בסעיף 40(ב) לחוק, ועל כן, לא נדרשות נסיבות מיוחדות ווצאות דופן על מנת להרוג מתחם מטעמי שיקום.

אמנם הנאשם עשה שימוש בנשך קר (מנעול הגה) ותקף את המתלוון באופן ברוטאלי ובلتוי פרופורציוני להתנהלות הקודמת שהתרחשה ביניהם, ואולם, מעובדות כתוב האישום המתוקן לא עולה כי למתלוון נגרמו נזקים חמתיים או חבלות כאלה שהצריכו טיפול רפואי מהותי. עוד יש לציין, כי גם לנאים נגרם פצע בראש (סעיף 12 לעובדות).

15. עדין נשאלת השאלה, האם זהו מקרה בו יקבע בית המשפט את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. בהקשר זה יש ליתן משקל, מחוד גיסא, לטיוכי הצלחת הליך השיקום ולחושש כי השחתה ענישה בדמות מאסר בפועל תקטע ותסכל הליך זה. על טיכוי השיקום ניתן ללמוד, בין השאר, מתוך השתלבותו של הנאשם באפיק שיקומי ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן. מאידך גיסא, יש ליתן את הדעת גם לנסיבות המקרה הקונקרטי העומד לדין, לרבות חישבות מכלול שיקולי הענישה בהתייחס לנסיבות אלה.

ראה לעניין זה רע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל**, שם נאמר מפי כב' הש' מילצ'ר בפסקה 10 להחלטה: "...**שיקולי שיקום** הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מАЗן בית המשפט בין **שיקולי הענישה** הगמול וההרtauעה, במלאת גזרת הדין. במקרים שבהם נրתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים **שיקולי השיקום** אף לגבור על **שיקולי הרtauעה והגמול** (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל (16.7.2013) (להלן: עניין הושיאר)). ואולם, התחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והוא איןנה בוגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ראו למשל: עניין הושיאר, בפסקה 8 והאסמכתא המובאת שם). למסקירות שירות המבחן בעניין זה (כמו בעניינים אחרים) "משקל של המלצה בלבד" (עיינו: רע"פ 8176/12 ראהב נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (15.11.2012)). בית המשפטיטה לבctr את **שיקולי שיקומו** של הנאשם על פני **שיקולים אחרים** כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי **קיים טיכוי ממשי לשיקומו**, וכך הוא "במקום שבו נראה **כעקב הליך השיקום** שבו **מצוי המבחן-המערער**" (ראו: רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל (2.5.2013)) - ואילו השמתתו של הנידון מאחרי סורג ובריח עלולה לאין את **הליך השיקומי**, או **לפגוע בו באופן ניכר**".

16. לאחר שקלתי חומרת העבירה ומתחם העונש ההולם מחוד, וטיכוי **שיקומו** של הנאשם, כפי שיפורט להלן מאידך, באתי לככל מסקנה כי יש הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת **משיקולי שיקום**. להלן טעמי:

א. ממסקירות שירות המבחן עולה כי מאז שחררו של הנאשם ממעצר, הוא השתתף בקבוצה טיפולית, משך כ-8 חודשים, אחת לשבוע, ולטיפול שעבר במסגרת זו השפעה מיטיבה על תפקודו. עוד ציין שירות המבחן, כי ההתנהגות המתווארת בכתב האישום היא חריגה בחיו. גם ההליך המשפטי, לרבות המעצר בו היה נתון, היוו גורם בעל השפעה מרתיעה עבורו הנאשם. נוכח כל אלה, שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן לצד עבודות של"צ.

אמנם, המלצה השירות המבחן כשמה כן היא - המלצה - ובית המשפט מתיחס אליה כאחד

השיקולים בבאו לגור דין של נאשם. ואולם, לא ניתן להתעלם מכיברת הדרך שעשה הנאשם, מהירותתו להיליך טיפול, משך תקופת ארכאה, תוך שהוא נוטל אחריות, מפניהם את חומרת מעשיו ותוך שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות אלימות מצדו בעיתד. שירות המבחן אף ממליץ להטיל על הנאשם פיקוח לשך שנייה, במהלכה ימשיך הנאשם בתהיליך הטיפול בו החל.

ב. היותו של הנאשם "בגיר-צעיר", כמשמעותו בע"פ 12/7781, **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם נאמר, כי יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי העונשה ביחסו של קבוצת ה'בוגרים צעירים'... על בית המשפט בקבועו את עונשו של 'בגיר צעיר' ליחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקל בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכל כעולה מتسקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש" (פסקה 58 לחוות דעתו של כב' הש' ג'בראן). ואולם, לעניין זה, ראה גם ע"פ 13/2357, **רוש נ' מדינת ישראל** וכן ע"פ 14/452, **ניסים דבוש נ' מדינת ישראל**, במסגרתם הובילו דעות המסתיגות מיצירת קטגוריה פסיקטיבית חדשה של "בגירים-צעירים" מקום שהחוק אינו יוצר אותה, ומקום שבידי בית המשפט הכלים להתחשב בגילו של הנאשם בעת גזירת הדין, מכוח סעיף 40(6) לחוק העונשין.

ג. הנאשם צעיר, כבן 21, נעדר עבר פלילי, שלו זו הסתמכות הראשונה עם החוק. הנאשם נעצר בגין תיק זה ושזה במעצר, לראשונה בחיו, משך שבועיים ימים.

ד. הנאשם סיים שירות צבאי לשבעות רצון מפקדיו, כעולה ממכתב ההערכה **נע 1**, וגם זאת יש לזכור לזכותו.

ה. הנאשם הודה בביצוע העבירות, נטל אחריות, חסר מזמנו של בית המשפט ושל העדים וחסר מן המתלוננים את מעמד מסירת העדות בבית המשפט, על כל המשתמע מכך.

17. לאור האמור לעיל, מצאתי כי בנסיבות המוחdot של המקירה דן, יש לסתות לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע על ידי, וזאת מטעמי שיקום. ואולם, לא יצא את המלצה השירות המבחן במלואה, לעניין הטלת עבודות של"צ, שכן אף בהינתן כלל השיקולים שפורטו, עדין יש להטיל על הנאשם עונשה מוחשית, בדמות מאסר, גם אם לריצוי בעבודות שירות. כן יש לפסק פיצוי מוחשי והולם למתלווננים, וכן קנס כספי, בין היתר, כדי בין רכבי העונשה השונים.

18. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות החל מיום 15.1.15 בכפר-נחמן ברעננה. הנאשם יעסוק בעבודות שירות 5 ימים בשבוע לשך 8.5 שעות יומיות. מפקח אחראי - רב-כלאי פרץ, טלפון - עמוד 7

.050-6278541

הנאשם יתיצב לצורך קליטה ביחידות עבודה שירות, מפקדת מחוז מרכז, ברמלה בשעה 00:08.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע, או כל עבירות אלימות.

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.4.15.

ד. פיצוי כספי למטלון, א' א', בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.15.

הmarshima تعביר לזכירות פרטיה המטלון א' א'.

ה. פיצוי כספי לאופיר גרמאן, בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.15.

הmarshima تعביר לזכירות פרטיה המטלון אופיר גרמאן.

ו. ניתן בזאת צו מבוחן כנגד הנאשם המעמידו, למשך שנה מהיום, בפיקוח של שירות המבחן.

הזכירות תעביר עותק מגזר דין זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב כסלוי תשע"ה, 04 דצמבר 2014, בנסיבות הצדדים.